

การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

The Development of Learning Unit on Chinese Communication Skills for Prathomsuksa 5 Students of the Demonstration School of Nakhon Ratchasima Rajabhat University

เสี่ยวหมิ่น หลี่^{1,*} และสิรินาท จงกกลาง²
Xiaomin Li^{1,*} and Sirinat Jongkonklang²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) พัฒนาหน่วยการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา 2) ศึกษาผลการใช้หน่วยการเรียนรู้ในประเด็น 2.1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน 2.2) หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 2.3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหน่วยการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบที (t-test)

ผลการศึกษา พบว่า

1. หน่วยการเรียนรู้ ทักษะการสื่อสารภาษาจีน เป็นหน่วยการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นใหม่ ในรายวิชา จ15201 ภาษาจีน ตามหลักสูตรโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พุทธศักราช 2558 ซึ่งหน่วยการเรียนรู้มีองค์ประกอบดังนี้ 1) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ และเวลาเรียน/ชั่วโมง 2) เป้าหมายการเรียนรู้ประกอบด้วย ผลการเรียนรู้ สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 3) ชิ้นงาน/ภาระงาน การวัดและประเมินผล และ 4) กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยมีค่าดัชนี ความสอดคล้อง 1.00 ทุกข้อ ส่วนความเหมาะสมและความสอดคล้องของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.46)

2. ผลการใช้หน่วยการเรียนรู้ ทักษะการสื่อสารภาษาจีน พบว่า โดยภาพรวมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน หน่วยการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียน และหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนรายด้าน พบว่า ทักษะการฟัง การพูด และการอ่าน หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนทักษะ ด้านการเขียน หลังเรียนไม่สูงกว่าก่อนเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหน่วยการเรียนรู้ อยู่ในระดับพึงพอใจมาก

คำสำคัญ : ทักษะการสื่อสารภาษาจีน การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, นครราชสีมา 30000
M.Ed., Student in Curriculum and Instruction Program, Nakhon Ratchasima Rajabhat University,
Nakhon Ratchasima 30000, Thailand

² คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา นครราชสีมา 30000
Faculty of Education Nakhon Ratchasima Rajabhat University, Nakhon Ratchasima 30000, Thailand

* Corresponding author, e-mail: lxm88.com@gmail.com

ABSTRACT

This study aimed to 1) develop learning unit on Chinese communication skills for Prathomsuksa 5 students at the Demonstration School of Nakhon Ratchasima Rajabhat University, 2) implement the developed learning unit of students' Chinese communication skills which were 2.1) compare learning achievement before and after instruction, 2.2) after instruction with the standard 70 percent criterion and 2.3) study satisfaction for learning unit. The sample was 30 students of Prathomsuksa 5/1 in the second semester of the 2015 academic year. The research instruments consisted of learning unit; learning achievement measurement and test and satisfaction inventory. The data was analyzed by percentage mean ($\bar{X}$), standard deviation, (S.D.) and t-test.

The conclusions of the study were as follows;

1. Development of Learning Unit, it was a new learning unit on Chinese which followed the school curriculum B.E. 2015. The developed learning unit consisted of 1) unit name and class time, and 2) learning goal consisted of learning outcomes, concept description, learning content, competencies of learners and desired characteristics. 3) Tasks, measurement and evaluation, and 4) learning activities. The study revealed that the elements of the learning unit were compatible with the valuable accordance index at 1.00 for all items. The appropriateness and consistency of learning activities were at the high level. ($\bar{X}$ = 4.47, S.D.= 0.46).

2. After implementing the learning unit, learning achievement of the learning unit on the Chinese communication skills after learning was higher than before. Learning achievement after learning was higher than the criterion of the 70 % with statistical significance at .05 level. Satisfaction for learning unit was at the high level.

Keywords : Chinese communication skills, The development of learning unit, Learning achievement

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดภาษาจีนไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนรู้ได้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งสถานศึกษาสามารถจัดการเรียนการสอนตามความพร้อมและบริบทท้องถิ่นสามารถจัดหลักสูตรในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนที่มีความสนใจเรียนภาษาจีน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 210) โดยที่ภาษาจีนมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตและการสื่อสารเป็นเครื่องมือ ในการศึกษาต่อหรือการทำงาน ในประเทศไทยมีการส่งเสริมสนับสนุนการสอนภาษาจีน โดยมีสำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ (Office of Chinese Language Council International : TOCLCI หรือ HANBAN : ฮั่นป๋าน) เป็นหน่วยงานของรัฐบาลจีนที่รับผิดชอบในการสนับสนุนและส่งเสริมการเรียน

การสอนภาษาจีนในประเทศต่างๆ โดยการพัฒนาครูจัดทำหลักสูตร การทดสอบความรู้ HSK (Hanyu Shuiping Kaoshi) การฝึกอบรมและผลิตสื่อการเรียนการสอน นอกจากนี้สำนักงานฮั่นป๋าน (汉办 - HANBAN) ได้ร่วมมือกับกระทรวงศึกษาธิการตั้งแต่ปี 2546 เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยได้แก่ การส่งครูมาช่วยสอนพัฒนามาตรฐานวิชาชีพครูการให้ทุนฝึกอบรมแก่ครูไทย และจัดทำแบบเรียนเป็นต้นนอกจากนี้รัฐบาลจีนได้ให้การสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีน 3 ระดับ ได้แก่ ระดับพื้นฐาน ระดับกลาง และระดับกลาง-สูง ตามมาตรฐานหลักสูตรภาษาต่างประเทศ เพื่อให้ในโครงการ นำร่องในการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย โดยแบ่งเป็น 4 ช่วงชั้น ตั้งแต่ปีการศึกษา 2550 และยังคงสนับสนุนครูอาสาสมัครเพื่อมาสอนใน

ประเทศไทยตามความต้องการของสถานศึกษาไทย ตั้งแต่ปี 2546-2548 ปีละประมาณ 100 คน ปี 2549 เพิ่มเป็น 145 คน ปี 2550 เพิ่มเป็น 600 คนปี 2551 มี 870 คน ปี 2550 มี 1,018 คน และปี 2553 มีทั้งสิ้น 1,200 คน (สำนักงานปลัด กระทรวงศึกษาธิการ, 17 มิถุนายน 2558)

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ได้เริ่มจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาจีนตั้งแต่ปีการศึกษา 2549 โดยจัดเป็นกิจกรรมเสริมทักษะ แต่ยังไม่เป็นหลักสูตรรายวิชาภาษาจีน และในปีการศึกษา 2558 ได้กำหนดให้รายวิชาภาษาจีนเป็นรายวิชาเพิ่มเติมตามหลักสูตรสถานศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 และเป็นกิจกรรมเสริมทักษะ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ 2 ถึง 6 และจากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นโดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนพบว่า ยังไม่มีการจัดทำหน่วยการเรียนรู้ภาษาจีน ดังนั้นหากมีการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ทักษะภาษาจีน ซึ่งเป็นหน่วยการเรียนรู้ใหม่ที่ยังไม่มีในโรงเรียน ก็จะเป็นแนวทางสำหรับโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ในการพัฒนาหลักสูตรระดับชั้นเรียนต่อไป

การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ถือเป็นหัวใจสำคัญในการนำหลักสูตรไปสู่การสอนเป็นขั้นที่สำคัญที่จะต้องมีการจัดการเรียนรู้หรือวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วยเนื้อหา ประสบการณ์ การจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนประเภทของหน่วยการเรียนรู้ที่ได้สร้างขึ้นจากเนื้อหาสาระของวิธีการนั้นๆ เป้าหมายการเรียนรู้ การบรรลุของสถานศึกษาและชุมชน การสร้างหน่วยการเรียนรู้จะต้องดำเนินการตามขั้นตอน วิธีการสร้างหน่วยการเรียนรู้ ต้องมีส่วนประกอบที่ครบถ้วน อันนำมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดไปสู่การปฏิบัติ ผู้เรียนจะบรรลุเป้าหมายหรือไม่ขึ้นอยู่กับการจัดทำรายละเอียด คำอธิบายรายวิชาสาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้โดยที่ครูผู้สอนจะต้องนำเป้าหมายมากำหนดเป็นหน่วยการเรียนรู้ย่อยๆ เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน (อ้าง บัณฑิต, 2431, น. 254 ; นาดตา ปิลันธนา นนท์, 2546, น. 51-52) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษานั้นมุ่งเน้นเพื่อการพัฒนาด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ และจากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและสนใจการพัฒนาหน่วย การเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาจีน และในฐานะผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนรายวิชา ภาษาจีนระดับประถมศึกษา จึงได้พัฒนาหน่วยการเรียนรู้ รายวิชา จ15201 ภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เพื่อตอบสนองเป้าหมายการเรียนรู้ โดยมุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดประสิทธิผลและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ทักษะการสื่อสาร ภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

2. เพื่อศึกษาดัชนีชี้วัดการใช้หน่วยการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ดังนี้

2.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียน ก่อนและหลังเรียน

2.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียน หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

2.3 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

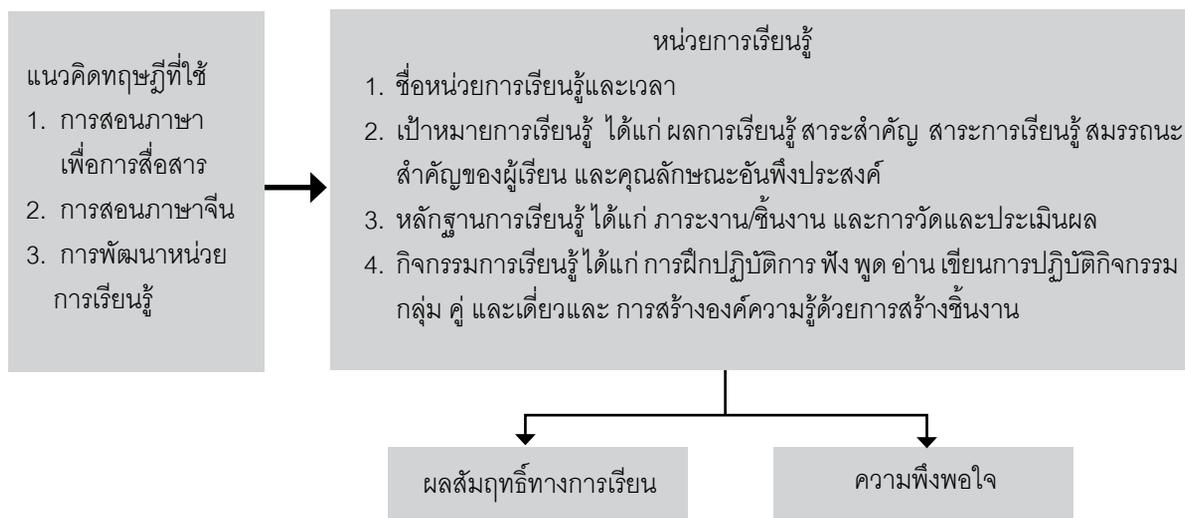
การออกแบบการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ตาม หลักสูตรอิงมาตรฐานมีความสำคัญต่อคุณภาพของผู้เรียน โดยตรง ในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วย สถานศึกษาต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน สังคม และท้องถิ่น เชื่อมโยงกับมาตรฐานตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ แกนกลาง บริบทท้องถิ่น ความสอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของชุมชนและสังคม การใช้หลักสูตร

อิงมาตรฐาน เป็นการออกแบบหน่วยการเรียนรู้มี รายละเอียดของสาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการนำ มาตรฐานการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติ ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนอย่างแท้จริง การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ ได้ใช้เทคนิคการออกแบบหน่วยการเรียนรู้แบบย้อนกลับ (Backward design) ที่มีการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ หลักฐานการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้ มีขั้นตอนการพัฒนาหน่วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) การสร้างหน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ ชื่อหน่วยและเวลาเรียน/ ชั่วโมง เป้าหมาย ได้แก่ ผลการเรียนรู้ สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญคุณลักษณะอันพึงประสงค์ หลักฐาน การเรียนรู้ ได้แก่ ภาระงาน/ชิ้นงาน การวัดและประเมินผล และกิจกรรมการเรียนรู้ และ 3) การใช้หน่วยการเรียนรู้ซึ่งมี กรอบแนวคิดในการวิจัยดังภาพที่ 1

ของสถานศึกษา 3) การจัดการเรียนรู้โดยศึกษารูปแบบของ การจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารการสอน ภาษาที่เน้นหน้าที่ของภาษาและการสื่อความหมาย 4) การ พัฒนาหน่วยการเรียนรู้โดยศึกษาองค์ประกอบและการ ออกแบบหน่วยการเรียนรู้

2. สิ่งที่ศึกษา ได้แก่ 1) มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ 2) คำอธิบายรายวิชา และผลการเรียนรู้รายวิชา จ15201 ภาษาจีน 3) รูปแบบ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและเทคโนโลยีการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร 4) การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบ ย้อนกลับ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) ศึกษาตำรา เอกสารคัดเลือกเนื้อหาสาระ การเรียนรู้ที่เหมาะสมและ จัดให้เรียงขอบข่ายสาระการเรียนรู้และลำดับชั้นการเรียนรู้ 2) นำสาระการเรียนรู้มาวิเคราะห์จัดวางและยกวางโครงร่าง

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

1. แหล่งข้อมูล ได้แก่ 1) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 2) หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พุทธศักราช 2558 โดยการศึกษาวิเคราะห์กรอบในการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบท และจุดเน้น

หน่วยการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเป้าหมายของรายวิชา 3) นำเสนอโครงร่างหน่วยการเรียนรู้ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 4) นำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำให้สมบูรณ์

4. การวิเคราะห์เนื้อหา คือ วิเคราะห์สาระการเรียนรู้จากการศึกษาตำราเอกสารวิเคราะห์เชื่อมโยงหลักสูตรสถานศึกษาผลการเรียนรู้คำอธิบายรายวิชา

ตอนที่ 2 การสร้างหน่วยการเรียนรู้

1. การสร้างหน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ การร่างหน่วยการเรียนรู้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานจากขั้นตอนที่ 1 เพื่อนำมาสร้างเป็นหน่วยการเรียนรู้ แล้วจัดทำหน่วยการเรียนรู้ใช้เวลา 10 ชั่วโมง ซึ่งมีรายละเอียดประกอบด้วย ส่วนนำ และเป้าหมายการเรียนรู้ ประกอบด้วย ผลการเรียนรู้ สาระสำคัญสาระการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ หลักฐานการเรียนรู้ ประกอบด้วย ภาระงาน/ชิ้นงานและการวัดและประเมินผล กิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย แจ็งจุดประสงค์ แบ่งกลุ่ม โดยการจับฉลาก แจกใบงาน ร่วมกันสนทนา ศึกษาในความรู้ อ่านคำศัพท์ จับคู่กันอ่าน ฝึกอ่านพร้อมกัน เล่นเกมส์ ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป

2. การหาคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้คือ ประเมินความสอดคล้องของหน่วยการเรียนรู้ (IOC) และความเหมาะสมและความสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 102-103) เมื่อได้แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมการเรียนรู้บางส่วนจนสมบูรณ์

ตอนที่ 3 การใช้หน่วยการเรียนรู้

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาปีการศึกษา 2558 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 61 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนห้อง 5/1 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบ (Cluster random sampling) (สมบุญรัตน์ ดันยะ, 2556, น. 113)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ ทักษะการสื่อสารภาษาจีน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีจำนวน 4 ฉบับ ฉบับที่ 1 คือ ทักษะการฟังจำนวน 10 ข้อ ฉบับที่ 2 คือ ทักษะการพูด จำนวน 2 ข้อ ฉบับที่ 3 คือ ทักษะการอ่าน จำนวน 10 ข้อ ฉบับที่ 4 คือ ทักษะการเขียนจำนวน 5 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบปรนัยเลือกตอบ ส่วนฉบับที่ 2 ทักษะการพูด เป็นลักษณะแบบอัตนัย

ส่วนแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ

การดำเนินการทดลอง

ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 จำนวน 45 ข้อ แล้วดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามหน่วยการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้ และทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดิม และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาจีน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการทดสอบค่าที (t-test for dependent) หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยการทดสอบค่าที (t-test for one sample) ส่วนความพอใจของนักเรียนโดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ ทักษะการสื่อสารภาษาจีน เป็นหน่วยการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นใหม่ ในรายวิชา จ15201 ภาษาจีน ตามหลักสูตรโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พุทธศักราช 2558 ซึ่งหน่วยการเรียนรู้มีประกอบดังนี้ 1) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ และเวลาเรียน/ชั่วโมง 2) เป้าหมายการเรียนรู้ ประกอบด้วย ผลการเรียนรู้ สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 3) ชิ้นงาน/ภาระงาน การวัดและประเมินผล และ 4) กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยมีค่าดัชนี ความสอดคล้อง 1.00 ทุกข้อ ส่วนความเหมาะสมและความสอดคล้องของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ โดยรวม ($\bar{X} = 4.47, S.D. = 0.46$)

2. ผลการใช้หน่วยการเรียนรู้ ทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนหน่วยการเรียนรู้ ทักษะการสื่อสารภาษาจีน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนรายด้าน พบว่า ทักษะด้านการฟัง การพูด และการอ่าน หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ส่วนทักษะด้านการเขียน หลังเรียนไม่สูงกว่าก่อนเรียนร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนหน่วยการเรียนรู้ ทักษะการสื่อสารภาษาจีน อยู่ในระดับพึงพอใจมาก

อภิปรายผล

1. ผลการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ ทักษะการสื่อสารภาษาจีน

การสร้างหน่วยการเรียนรู้ ทักษะการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้หน่วยการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้สอนได้ ทั้งนี้เนื่องจากเป็นหน่วยการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นที่มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้สอนได้ ทั้งนี้เนื่องจากเป็นหน่วยการเรียนรู้ที่ดำเนินการพัฒนาขึ้นตามการออกแบบหน่วยการเรียนรู้แบบย้อนกลับ (Backward design) ซึ่งตรงกับธำรง บัวศรี (2531, น. 254) และนาตยา ปิลาธนนานท์ (2546, น. 51-52) ที่กล่าวไว้การสร้างหน่วยการเรียนรู้ต้องมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและวางแผนเป็นอย่างดี มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน มีเป้าหมาย การเรียนรู้ที่ชัดเจน กิจกรรมที่หลากหลาย วิธีวัดผลที่ชัดเจนและเป็นธรรมต่อผู้เรียน และการกำหนดเวลาของการใช้หน่วยที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับสำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, น. 39-40) ที่กล่าวว่า การสร้างหน่วยการเรียนรู้ ต้องประกอบด้วย การสร้างความรู้ความเข้าใจ เข้าใจวิธีการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งเริ่มจากการออกแบบวิธีการเรียนรู้ การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ แล้วไปสู่ขั้นตอนการวางแผนจัดทำหน่วยการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิษา รัตนมงคล (2551) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนา

แผนการสอนวิชาภาษาจีนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย พบว่าได้แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จำนวน 5 แผน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านการทดสอบอยู่ในระดับดี

2. ผลการสร้างหน่วยการเรียนรู้ ทักษะการสื่อสารภาษาจีน

2.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ทั้งนี้เนื่องจากเป็นหน่วยการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมาใหม่ นักเรียนให้ความสนใจ มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดีทุกขั้นตอน มีความสามารถในการสื่อสารด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยอยู่บนพื้นฐานการเขียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สอดคล้องกับ Yang Dan, ปริญญา ทองสอน และมณฑิร ชมดอกไม้ (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับมณฑิร แซ่ม้า (2553) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำศัพท์ที่มีความหมาย ใกล้เคียงกัน โดยใช้ แบบฝึกทักษะในรายวิชาภาษาจีนระดับต้น 3 ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ พบว่า หลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน โดยร้อยละของคะแนนที่เพิ่มขึ้นคือ 47.56 สอดคล้องกับพวรรณ ใจสุข (2556) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 (ปวช.2) พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนได้สูงขึ้น กว่าเกณฑ์ที่กำหนด และสอดคล้องกับจินทนา บรรจงดิษฐ์, สมาน เอกพิมพ์ และพุทธรินทร์ ทะสา (2557) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถภาษาจีนเพื่อการสื่อสารโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนหน่วยการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับพึงพอใจมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหน่วยการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น เป็นหน่วยการเรียนรู้ใหม่ มีกระบวนการ วิธีการ และกิจกรรมที่สามารถทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพได้ในด้านทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารภาษาจีนได้อย่างเหมาะสม ทำให้นักเรียนมีความพอใจต่อการจัดกิจกรรมการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรชฎา ศรีพิทักษ์ (2552) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิธีการสอนแบบฟัง-พูดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมากสอดคล้องกับขจรวรรณ ภูขจร (2553) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเรื่อง อาหารและเครื่องดื่มกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก และสอดคล้องกับจินทนา บรรจงดิษฐ์, สมาน เอกพิมพ์ และ พุทธรัตน์ ทะสา (2557) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถภาษาจีนเพื่อการสื่อสารโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัยในครั้งนี้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูผู้สอนควรใช้เนื้อหา การจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับเวลา และช่วงวัยของผู้เรียนให้มากที่สุด ในการจัดกิจกรรมที่ได้ผลดีนั้นครูควรศึกษาวิธีการ และเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อการประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ส่วนระหว่างที่ทำกิจกรรมควรให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการฝึกทักษะความสามารถในการสื่อสารให้มากที่สุด สำหรับหน่วยการเรียนรู้นี้เป็นหน่วยการเรียนรู้ที่ดี แตกต่างจากหน่วยการเรียนรู้อื่น เพราะเป็น

หน่วยการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเอง มีเนื้อหาที่เหมาะสม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำทนาย ผู้เรียนได้มีโอกาสมากในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารภาษาจีน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ ทักษะการสื่อสารภาษาจีนกับนักเรียนระดับชั้นอื่นๆ ต่อไป และควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ ทักษะการสื่อสารภาษาจีนร่วมกับการจัดการเรียนรู้ทางภาษาวิธีการอื่นๆ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ขจรวรรณ ภูขจร. (2553). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. (วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัย มหาวชิราลงกรณ).
- จินทนา บรรจงดิษฐ์, สมาน เอกพิมพ์ และพุทธรัตน์ ทะสา. (2557). การพัฒนาความสามารถภาษาจีนเพื่อการสื่อสารโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์. *วารสารการประจักษ์วิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 6*, 13(6), น. 65-66.
- ธำรง บัวศรี. (2531). *ทฤษฎีหลักสูตร* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ธนรัชการพิมพ์.
- นพาวรรณ ใจสุข. (2556). *การพัฒนาทักษะการจดจำ คำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2* (ปวช.2). สืบค้นเมื่อ 30 สิงหาคม 2558, จาก <http://www.google.co.th/url>

- นาดยา ปิรันธนานนท์. (2546). จากหลักสูตรสู่หน่วย
การเรียน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่
ที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- มลฤดี แซ่ม้า. (2553). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
คำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกันโดยใช้แบบ
ฝึกหัดทักษะในรายวิชาภาษาจีนระดับต้น 3
ของนักเรียนโปรแกรมวิชาภาษาจีน คณะ
มนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
(วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- สมบุญรณ์ ต้นยะ. (2556). วิถีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา.
นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- สุรัชฎา ศรีพิทักษ์. (2552). การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการ
สื่อสารร่วมกับวิธีการสอนแบบฟัง-พูดสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ).
- สุทธิธา รัตนมงคล. (2551). การพัฒนาแผนการสอนวิชา
ภาษาจีนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยุพราช
วิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552).
แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกน
กลางศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2553). การส่งเสริม
การเรียนการสอนภาษาจีน. สืบค้นเมื่อ 30
สิงหาคม 2558, จาก <http://www.moe.go.th>
- Yang Dan ปริญา ทงสอน และมณฑิร ชมดอกไม้.
(2552). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน
ขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.
วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม, 6(1), น. 37.